

تحلیل نقش رفتار آموزشگر بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان کشاورزی و تدوین یک مدل نظری

فیض‌الله منوری فرد^۱، لاله صالحی^۲ و بهاره عابدی^۳

^۱ دانشجویان دکتری آموزش کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، دانشجوی دکتری

ترویج کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

Monavvarifard@ut.ac.ir

فراگیران به واسطه پیشرفت تحصیلی به موقعیتی دست می‌یابند که از حداکثر نیروی درونی و بیرونی خود برای دستیابی به اهداف آموزش عالی استفاده و شرایط لازم برای زندگی اجتماعی موفق را کسب می‌نمایند. برعکس، عدم موفقیت در تحصیل زمینه ساز مشکلات فردی و اجتماعی عدیده و انحراف از دستیابی به اهداف سیستم آموزشی است. این در حالی است که اساسی‌ترین عامل برای ایجاد شرایط مطلوب جهت تحقق هدف‌های آموزشی، آموزشگر است. لذا، حق فراگیران این است که به وسیله آموزشگران توانمند آموزش ببینند؛ چرا که توانایی‌های کسب شده توسط فراگیران در جهت حل مسائل و پیشرفت تحصیلی در ارتباط مستقیمی با توانایی فنی و تجربی آموزشگران است. نکته اساسی در این بین آن است که توانایی‌های آموزشگران چگونه بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان اثرگذار بوده و چه ساز و کاری در آن درگیر می‌شود؟ لذا، هدف کلی پژوهش حاضر که به روش بررسی منابع و مطالعه کتابخانه-ای انجام شد؛ تحلیل نقش رفتار آموزشگران بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان کشاورزی بود. مدل نظری پژوهش نشان داد که ویژگی‌های رفتاری آموزشگران (مهارت‌های ارتباطی، حرفه‌ای و صلاحیت‌های شخصیتی) از راه اثرگذاری بر ویژگی‌های شناختی دانشجویان (خودکارآمدی، خلاقیت، اعتماد به نفس و انگیزه)، پیشرفت تحصیلی آنان را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: آموزشگر، فراگیر، تئوری شناختی - اجتماعی، خودکارآمدی